

Til § 2 Definisjoner

Første ledd bokstav a definerer omsetningskonesesjonær. Begrepet er brukt i §§ 3 og 5. Det er bare de omsetningskonesesjonærer som tarifferer for uttak av elektrisk energi fra distribusjonsnett som omfattes av forskriften.

Første ledd bokstav b definerer distribusjonsnett. Definisjonen er viktig i forhold til avgrensningen av hvilke omsetningskonesesjonærer som skal legge påslag på tariffen for uttak av elektrisk energi til slutt kunder, jf. merknadene til § 3. Det presiseres at definisjonen også omfatter lavspent.

Til § 3 Påslag og bidrag til Energifondet

De som skal faktureres påslag i samsvar med forskriften, er slutt kunder i distribusjonsnett. Alle som har uttak fra distribusjonsnettet uavhengig av eventuelle nivåinndelinger innenfor distribusjonsnett, og uavhengig av kundetype (fysisk person eller juridisk person) eller organisasjonsform, omfattes. Ved fellesmåling, f.eks. til borettslag eller boligsameier, er det den enhet som tar ut kraft og faktureres i det fellesmålte punktet som skal anses som slutt kunde.

Departementet vil presisere at påslaget, som i tidligere ordning med lovpålagt enøk, skal komme i tillegg til omsetningskonesesjonærens inntektsramme for nettvirksomheten. Påslaget behandles regnskapsmessig i NVEs økonomisk-/ tekniske rapportering tilsvarende "kostnader i overliggende nett" og "eiendomsskatt". Dette følger av forskrift av 11.03.1999 nr. 302 om økonomisk og teknisk rapportering, inntektsrammer for nettvirksomheten og overføringstariffer. Da vil følgende sammenheng gjelde:

Tariffinntekt = Inntektsramme + eiendomsskatt + kostnader ved overliggende nett + bidrag til Energifondet

Det presiseres at det er omsetningskonesesjonæren som er debitor for krav på bidrag til Energifondet. Kreditor er forvalteren av Energifondet, jf. annet ledd.

Til § 4 Regnskap

Bidraget som skal betales til Energifondet er 0,3 øre/kWh multiplisert med den energimengden som er fakturert slutt kunder i distribusjonsnett. Bidraget skal registreres mot egen balansekonto som kan benyttes i kontrollsammenheng. Dette må skje på tidspunktet for fakturering mot slutt kunder i distribusjonsnett. Det opprettes en motkonto til balansekontoen for samlet overføring av bidraget for oppgjør av gjeld til Energifondet.

Det er ikke påkrevet at tilsvarende beløp ved innbetaling fra slutt kunde avsettes på egen bankkonto. Ved innbetaling fra slutt kunde utlignes balansekonto mot slutt kunde, og beløpet fremkommer som en forpliktelse overfor Energifondet på oppgjørskonto mot Energifondet. Denne oppgjørskontoen blir avstemt/nullet ut ved den periodiske overføringen av tilsvarende beløp til Energifondet, jf. merknadene til § 5.

Det presiseres av konsesjonærens forpliktelse overfor Energifondet ikke blir redusert som følge av manglende innbetaling fra slutt kunder i distribusjonsnett, jf. merknadene til § 5 fjerde ledd annet punktum. Større tap og lignende vil eventuelt kunne vurderes i henhold til NVEs forskrift om økonomisk og teknisk rapportering, inntektsramme for nettvirksomheten og overføringstariffer til § 8-5 annet ledd som fastslår at NVE etter søknad fra konsesjonær eller på eget tiltak kan vedta en endring av årlig inntektsramme dersom særlige grunner taler for det.

Til § 5 Innbetaling og oppgave

Første ledd fastslår at omsetningskonsesjonæren skal sende forvalteren av Energifondet en terminvis oppgave. Terminene omfatter 2 kalendermåneder som angitt i første ledd tredje punktum.

Tredje ledd stiller krav om at oppgaven må være kommet frem til forvalteren av Energifondet innen 1 måned og 10 dager etter utløpet av hver termin.

Fjerde ledd fastslår at bidrag fra omsetningskonsesjonæren for energiuttak som er fakturert i den angjeldende terminen forfaller til betaling samtidig med oppgavefristen etter tredje ledd, dvs. 1 måned og 10 dager etter utløpet av hver termin. Ved forsinket betaling påløper morarente, jf. merknadene til § 6.

Fjerde ledd annet punktum slår fast at omsetningskonsesjonærens plikt til å innbetale bidrag til Energifondet er uavhengig av faktiske innbetalinger fra slutt kunder i distribusjonsnett. Når det gjelder innholdet i begrepet "slutt kunder i distribusjonsnett", vises det til merknadene til § 3. Departementet vil påpeke at forsinket betaling fra slutt kunde må kunne påregnes å være gjenstand for gebyr/strafferente til selskapet på ordinær måte.

Grunnlaget for omsetningskonsesjonærenes innbetalinger til forvalteren for Energifondet er mengden av elektrisk energi som er fakturert slutt kunder i distribusjonsnett i de angitte terminene. Dette innebærer at innbetalingen av bidrag til Energifondet er uavhengig av det faktiske energiforbruket i den aktuelle terminen. Bidragsmidlene håndteres regnskapsmessig i samsvar med § 3 og merknadene til denne.

Femte ledd regulerer spørsmål knyttet til avvik fra fakturerte mengder, og håndtering av dette i forhold til Energifondet. Siden innbetalingen av bidrag fra omsetningskonsesjonæren baseres på fakturerte mengder innenfor den enkelte termin, vil det nødvendigvis kunne bli avvik i forhold til avregninger av faktisk forbruk. Bruk av stipulert forbruk som grunnlag for fakturering i forskjellige variasjoner, f.eks. a-konto fakturering, vil eksempelvis kunne medføre at det enten blir betalt for mye eller for lite bidrag inn til Energifondet. Ved for liten innbetaling, skal mindreinntektsrammen rapporteres og etterbetales i forbindelse med den termin avregning av avviket mot sluttkunden faktureres. Ved for stor innbetaling, må det skje en korreksjon ved at nettselskapet gjennom avregningen godtgjør sluttkunden og motregner for mye innbetalt bidrag mot Energifondet i forbindelse med innbetaling for den termin avregning av avviket mot sluttkunden faktureres.

Til § 6 Kontroll

Kontrolloppgaven vil i det vesentligste bestå i tilsyn med at innbetalingene til Energifondet skjer til rett tid og er korrekt.

Når det gjelder bokettersyn, vil konsesjonærene gjennom egne kundebehandlings-systemer allerede ha de nødvendige oversikter for rapportering og for en eventuell kontroll fra forvalterens side.

Det følger direkte av energiloven § 4-4 tredje ledd annet punktum at det ved forsinket betaling av bidrag til Energifondet skal betales rente i samsvar med bestemmelsene i morarenteloven. Som angitt i § 3 annet ledd er det omsetningskonsesjonær som omfattes av forskriften som er debitor for kravet om innbetaling av bidrag til Energifondet. Det følger av § 5 at bidrag til energifondet forfaller samtidig med oppgavefristen, jf. også merknadene til § 5. Forsinkelser utover dette, vil innebære at omsetningskonsesjonæren blir ilagt etterskuddsvis krav om morarente fra forvalteren av Energifondet.

Det følger av energiloven § 7-3 at departementet kan fastsette tvangsmulkt overfor omsetningskonsesjonærer som omfattes av forskriften. Tvangsmulkten kan enten løpe inntil innbetaling skjer eller forfalle ved hver overtredelse. Størrelsen på tvangsmulkten vil bli fastsatt skjønnsmessig til det beløp som anses som påkrevet for å skape det press som må til for å få konsesjonæren til å bringe forholdet i orden. Departementet antar at tvangsmulkt først vil være aktuelt dersom krav om morarenter skulle vise seg utilstrekkelig.

Det følger også direkte av energiloven § 4-4 tredje ledd første punktum at skyldig bidrag er tvangsgrunnlag for utlegg. Departementet vil derfor ha mulighet til å begjære tvangsfullbyrdelse i samsvar med tvangsfullbyrdelsesloven uten søksmål og dom for kravet på bidrag.

Dersom bruk av øvrige sanksjoner enn krav om morarente skulle bli nødvendig, må forvalteren av Energifondet legge saken frem for departementet til avgjørelse.

Til § 7 Dispensasjon

Departementet vil presisere at dispensasjon krever "særlige tilfeller". Begrepet er en rettslig standard, men det må kreves kvalifiserte tilfeller for at dispensasjon skal kunne gis.

Til § 8 Ikrafttredelse

Ikrafttredelse 01.01.2002 vil innebære at konsesjonærene ved fakturering i de første terminene i 2002 delvis vil fakturere forbruk som refererer seg til 2001. Annet punktum slår derfor fast at uttak av elektrisk energi før ikrafttredelsesdatoen ikke er grunnlag for bidrag til Energifondet.